

Ο περί Ταμείου Συντάξεων και Εκτάκτων Επίδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσονόντων και τῶν Θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος Ἐξαρτωμένων και τῶν Ἀναπήρων αὐτοῦ (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1978 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 70 τοῦ 1978

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ
ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΕΞΑΡΤΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1962 ΕΩΣ 1975

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Ταμείου Συντάξεων και Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσονόντων και τῶν Θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος Ἐξαρτωμένων και τῶν Ἀναπήρων αὐτοῦ (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1978, και θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τῶν περί Ταμείου Συντάξεων και Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσονόντων και τῶν Θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος Ἐξαρτωμένων και τῶν Ἀναπήρων αὐτοῦ Νόμων τοῦ 1962 ἕως 1975 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «ὁ βασικὸς νόμος») και ὁ βασικὸς νόμος και ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περί Ταμείου Συντάξεων και Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσονόντων και τῶν Θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος Ἐξαρτωμένων και τῶν Ἀναπήρων αὐτοῦ Νόμοι τοῦ 1962 ἕως 1978.

Συνοπτικός
τίτλος.

Ἑλληνικοὶ
Κοινοτικοὶ
Νόμοι:
4 τοῦ 1962
17 τοῦ 1962
4 τοῦ 1964,
και Νόμοι
6 τοῦ 1966
48 τοῦ 1967
59 τοῦ 1969
43 τοῦ 1971
41 τοῦ 1972
26 τοῦ 1975.

2. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

(α) Διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς παραγράφου (β) τοῦ ὄρου «Θύμα» και τῆς ἀντικαταστάσεώς τῆς διὰ τῆς ἀκολουθοῦ, παραγράφου :

Τροπο-
ποίησις
τοῦ ἄρθρου 2
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

«(β) ἀνάπηρον τὸν ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος πέραν τῶν τεσσαράκοντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ὅστις ἀπεβίωσεν ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας, ὡς και πάντα ἄλλον ἀνάπηρον ὅστις κατ' ἔκθεσιν τοῦ Ἰατροσυμβουλίου ἀπεβίωσεν ἐξ ὑποτροπιάσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, ἐὰν ἐν ἐκατέρᾳ τῶν περιπτώσεων ὁ ἀνάπηρος εἶχεν ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως και δὲν ἀπώλεσε τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου του.»

(β) διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς παραγράφου (β) τοῦ ὄρου «Πεσών» και τῆς ἀντικαταστάσεώς τῆς διὰ τῆς ἀκολουθοῦ παραγράφου :

«(β) ἀνάπηρον τὸν ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος πέραν τῶν τεσσαράκοντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ὅστις ἀπεβίωσεν ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας, ὡς και πάντα ἄλλον ἀνάπηρον ὅστις

κατ' ἔκθεσιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου ἀπεβίωσεν ἐξ ὑποτροπιάσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, ἔάν ἐν ἑκατέρᾳ τῶν περιπτώσεων ὁ ἀνάπηρος εἶχεν ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως καὶ δὲν ἀπώλεσε τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου του».

Ἀντικατάστασις τοῦ ἐδαφίου (6) τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ βασικοῦ νόμου.

3. Τὸ ἐδάφιον (6) τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούθου ἐδαφίου :

«(6) Οἰοσδήποτε ἐξαρτώμενος ἐξ ἀναπήρου ἔχοντος πρὸ τοῦ θανάτου του βαθμὸν ἀνικανότητος πέραν τῶν τεσσαράκοντα ἑννέα τοῖς ἑκατὸν καὶ θανάτου ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, ὡς καὶ οἰοσδήποτε ἐξαρτώμενος ἐξ ἀναπήρου θανάτου, κατ' ἔκθεσιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου, ἐξ ὑποτροπιάσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, δύναται, ἔάν ὁ ἀνάπηρος εἶχεν ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως καὶ δὲν ἀπώλεσε τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου του, νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνακουφίσεως Παθόντων αἴτησιν διὰ χορήγησιν συντάξεως ἐντὸς δέκα μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀναπήρου.»

Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ βασικοῦ νόμου.

4. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «τεσσαράκοντα καὶ πέντε λίρας» (τετάρτη γραμμὴ) καὶ τῶν λέξεων «τεσσαράκοντα λίρας» (πέμπτη γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων «ἑβδομήκοντα λίρας» καὶ «ἑξήκοντα λίρας», ἀντιστοίχως.

Ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ βασικοῦ νόμου.

5. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούθου ἄρθρου :

«Υποχρέωσις δικαιοῦχων νὰ παρέχωσι ζητούμενα στοιχεῖα καὶ πληροφoρίας καὶ συνέπειαι μὴ ἐκπληρώσεως αὐτῆς.

13.—(1) Πᾶς δικαιοῦχος ὀφείλει νὰ παρέχῃ ἐκάστοτε τὰ ζητούμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων ἀκριβῆ στοιχεῖα καὶ πληροφoρίας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς διαπίστωσιν τῆς προσωπικῆς, περιουσιακῆς, οικονομικῆς, κοινωνικῆς ἢ οἰκογενειακῆς καταστάσεως αὐτοῦ ἢ τῶν ἐξαρτωμένων του.

(2) Πᾶς ὅστις ἐν γνώσει του προβαίνει ἐγγράφως ἢ προφορικῶς εἰς ψευδῆ δήλωσιν, ἐν σχέσει πρὸς οἰονδήποτε στοιχεῖον παρεχόμενον ἢ οἰονδήποτε πληροφορίαν παρεχομένην ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος καὶ ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ δύο ἔτη ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς πεντακοσίας λίρας ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

(3) Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τοῦ δικαιοῦχου νὰ παράσῃ οἰονδήποτε τῶν παρ' αὐτοῦ ζητηθέντων, δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, στοιχείων ἢ πληροφoριῶν, ἢ τοιαύτη παράλειψις, ἀνεξαρτήτως οἰονδήποτε ποινικῆς διώξεως κατ' αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου, συνεπάγεται ἀναστολὴν τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου συντάξεως.»

Ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ βασικοῦ νόμου.

6. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούθου ἄρθρου :

«Ἐκπτώσις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος.

14. Δικαιοῦχος ἐκπίπτει τοῦ κατ' ἄρθρον 6 δικαιώματος ἔάν οὗτος κατεδικάσθῃ εἰς φυλάκισιν ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ὅπερ, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, προδίδει ἠθικὴν διαστροφὴν χαρακτηῖρος.»

7. Το άρθρον 15 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου άρθρου :

« Αναστολή συντάξεως.

15.—(1) Ἡ παροχή συντάξεως ἀναστέλλεται—

(α) ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος ἐκτίει ποινὴν φυλακίσεως·

(β) εἰς πᾶσαν περίπτωσιν παραβάσεως οἰουδήποτε άρθρου τοῦ παρόντος Νόμου συνεπαγομένης ἀναστολῆν συντάξεως.

(2) Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀναστολῆς ὀφειλομένης εἰς ἔκτισιν ὑπὸ δικαιούχου ποινῆς φυλακίσεως, ἢ Ἐπιτροπῇ Ἀνακουφίσεως Παθόντων, κατ' αἴτησιν τοῦ δικαιούχου ὑποβαλλομένην ἐντὸς ἑνὸς ἔτους μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἔκτισιν τῆς ποινῆς, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκ νέου παροχῆς τῆς συντάξεως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀποφυλακίσεώς του, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀποφασισθῆ ὅτι οὗτος ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν δυνάμει τοῦ άρθρου 14.

(3) Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀναστολῆς λόγω παραβάσεως άρθρου τοῦ παρόντος Νόμου συνεπαγομένης τὴν τοιαύτην ἀναστολήν, ἢ Ἐπιτροπῇ Ἀνακουφίσεως Παθόντων, κατ' αἴτησιν τοῦ δικαιούχου, ὑποβαλλομένην ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναστολῆς, ἀποφασίζει, ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος θὰ ἔχη συμμορφωθῆ πρὸς τὸ παραβίασθὲν ἄρθρον, περὶ τῆς ἐκ νέου παροχῆς ἢ μὴ τῆς συντάξεως, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκ νέου παροχῆς αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τοιαύτης ἡμερομηνίας, ἀναδρομικῶς ἢ μὴ, ὡς ἡ Ἐπιτροπῇ Ἀνακουφίσεως Παθόντων ἤθελεν ὀρίσει.

(4) Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἑνὸς ἔτους τὸ ἀναφερομένου εἰς τὰ ἐδάφια (2) καὶ (3) τοῦ παρόντος άρθρου διὰ τὴν ἐκ νέου παροχῆν συντάξεως εἰς αὐτόν, ἢ Ἐπιτροπῇ Ἀνακουφίσεως Παθόντων δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκ νέου παροχῆς τῆς συντάξεως ἀναδρομικῶς διὰ περίοδον μέχρις ἑνὸς ἔτους ἀμέσως προηγουμένου τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ σύνταξις διὰ πᾶσαν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐπανενάρξεώς της περίοδον ἀπόλλυται διὰ τὸν δικαιούχον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου.»

8. Ὁ βασικὸς νόμος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ἄρθρον 15, τοῦ ἀκολουθοῦ νέου άρθρου :

« Ὑποχρέωσις δικαιούχων νὰ παρέχωσι πληροφορίας καὶ στοιχεῖα καὶ συνέπειαι παραλείψεως παροχῆς τούτων.

15Α. Πᾶς δικαιούχος ὑποχρεοῦται ὅπως κατὰ πάντα χρόνον καθ' ὃν ὁ ἴδιος ἢ οἰοσδήποτε ἐξαρτώμενος αὐτοῦ λαμβάνει σύνταξιν παρέχῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπῇ Ἀνακουφίσεως Παθόντων πᾶσαν πληροφορίαν καὶ πᾶν στοιχεῖον, εἴτε αὕτη ἢ τοῦτο ἐζητήθη παρ' αὐτοῦ εἴτε μὴ, ἢ ὅποια ἢ τὸ ὁποῖον ἦτο ἢ εἶναι, ἢ ἐγνώριζεν ἢ ὄφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἦτο ἢ εἶναι, οὐσιώδης ἢ οὐσιώδες ἀναφορικῶς πρὸς τὴν συνέχισιν παροχῆς τῆς συντάξεως ἢ τὴν ἀπόσθεσιν τοῦ δικαιώματος διὰ τὴν σύνταξιν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, εἰς περίπτωσιν δὲ παραλείψεως ὑπ' αὐτοῦ νὰ παράσῃ οἰανδήποτε τῶν ἐν λόγω πληροφοριῶν ἢ οἰονδήποτε τῶν ἐν λόγω στοιχείων εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος καὶ ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν πᾶ δύο ἔτη ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς πεντακοσίας λίρας ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.»

Ἀντικατάσταση τοῦ άρθρου 15 τοῦ βασικοῦ νόμου.

Προσθήκη εἰς τὸν βασικὸν νόμον νέου άρθρου 15Α.